EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 06.06.1995
KOM(95) 264 slutlig

94/0242 (COD)

Ändrat förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om kreditöverföringar mellan stater

(framlagt av kommissionen i enlighet med artikel 189a.2 i Romfördraget)

AMENDED PROPOSAL FOR A EUROPEAN PARLIAMENT AND COUNCIL DIRECTIVE ON EU CREDIT TRANSFERS

Explanatory Memorandum

1. BACKGROUND

On 18 November 1994, the Commission adopted a proposal for a European Parliament and Council directive on cross-border credit transfers[1]. This was sent to the Council by letter dated 18 November 1994. The Council subsequently forwarded this text to Parliament, to the European Monetary Institute and the Economic and Social Committee. In January 1995, it began its own examination of the proposal.

2. OPINION OF THE EUROPEAN MONETARY INSTITUTE AND THE ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE

The European Monetary Institute (EMI) rendered its opinion on the Commission proposal on 20 March 1995. In particular, it called for an exclusion of large value transfers as well as transfers in third country currencies from the scope of application of the proposed directive. It also suggested amendments of a technical nature pertaining to the regime of responsibilities in articles 5 to 7.

The Economic and Social Committee adopted its opinion at its sitting on 1st June 1995. The modified proposal takes largely into account the suggestions of the Committee.

3. OPINION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT

The European Parliament adopted the legislative resolution embodying its opinion on the Commission proposal at its sitting on 19 May 1995[2].

Parliament's favourable opinion contained 21 amendments. The Commission accepted 16 of these (Nos 1, 2, 4, 6, 7, 9-16, 19, 21-22) as proposed by Parliament. The Commission accepted partially a further 3 amendments (Nos 5, 18 and 28).

Only two amendments (Nos 3 and 8) were rejected in their integrity by the Commission. The first relates to the limitation of the scope of application of the directive to credit transfers which do not exceed an amount equivalent to 50.000 ECU. At this stage, the Commission is not fully convinced that the setting of a ceiling would not prejudice the objective of an appropriate level of protection of consumers and SMEs. The second relates to the definition of "completion". The Commission fears that the suggested use of the undefined term "receipt" would lead to legal uncertainty for the banking sector and it therefore prefers to maintain the original definition based on the concept of "acceptance".

---

1 COM(94)436 final - 94/0242 COD, O.J. C360 of 17.12.1994, p.13.

2

4. COMMENTS ON AMENDMENTS

Title and text

"Cross-border credit transfer" is replaced by "EU credit transfer".

Recital 3

The recital reflects the amendment to the scope of application of the proposed directive (see comments to article 1(2)).

Recital 10 bis (new)

This new recital relates to a new article proposed by the E.P. (see article 7B new) on the availability of redress and complaints procedures.

Article 1(2)

The amended text integrates Parliament's and EMI's requests that the scope of application be limited to credit transfers in the currencies of the Member States and the ECU (corresponds to recital 3 above), thus reflecting the fact that transfers in third country currencies involve the participation of institutions in a third country performing the settlement function, to which Community legislation could not apply.

The proposed directive, in line with section 2 above, remains applicable to credit transfers for any amount.

Article 2(l)

The amended text now sets out the full wording of the definition of "force majeure", rather than simply referring to Council directive 90/314/EEC[3].

Article 2(m)

A new definition of "interest", based on the rate which the institution would apply to its customer's account if that customer's account were overdrawn, is introduced. It is intended to enable customers to easily know which rate would be applicable for calculating interest.

Article 2(q)

The text now clarifies that an intermediary institution can only be one "which participates in the execution of an EU credit transfer".

---

[3] O.J. L158 of 23.06.1990, p. 59.

Article 3

The Parliament's request is to make the transparency requirements even more precise, to the benefit of customers. The text is amended accordingly (i.e. electronic transmission of information, more detail on charge components and reference to the exchange rate, clearer reference to redress and complaints procedures), without restricting the freedom of institutions to provide information in the way that they see fit.

Article 4

The text of article 4 is amended in the light of the modifications to article 3.

Article 5, paragraph 1, introductive part

The text has been simplified in the light of Parliament's request to more clearly lay down a default mandatory rule, where there is no specific agreement between the institution and its customer.

Article 5, paragraph 2

A new section is added, setting out an interbank mechanism under which the institution having compensated its customer for delayed execution recovers any interest thus paid from the institution responsible for the delay.

Article 5, paragraph 3

In accordance with the Parliament's request, this paragraph lays down in clearer terms the principle that interest is due by the beneficiary's institution to the beneficiary when it is late in making the funds available to the beneficiary.

Article 6, paragraph 1

In the light of the Parliament's request, the text clearly specifies that the authorisation to deduct charges has to be given by the originator.

Article 6, paragraph 2

The procedure for reimbursement of unauthorised deductions has been inverted, as requested by Parliament, while fully preserving the originator's choice.

Article 7, paragraph 1

The amended text introduces a number of changes, the most important being the shortening of the period set for reimbursement and the establishment of a clearer link with article 5. It is now specified that reimbursement shall be made 15 business days following the originator's request and stated that the originator's request may not be made before the expiry of the time scale laid down in article 5(1).

Article 7, paragraph 2

The amended text specifies that when the institution succeeds in recovering the funds and therefore to refund the originator, it is not obliged to reimburse the charges and interest accruing. This is in line with the intention of the initial Commission's proposal, although not specifically stated therein.

Article 7, paragraph 3

Following the modification introduced in Article 7(1), which now sets out an obligation to refund the first 10 000 ECU of a lost transfer, article 7(3) has been aligned to allow Member States to extend the refund obligation to transfers which exceed 10 000 ECU.

Article 7A (new)

Following the Parliament's request, this new article lays down the principle that institutions are not bound by the obligations in the directive in case of force majeure, but does not prejudice the fundamental goals which the proposed directive is set to pursue. The new article reflects the legal situation in the majority of the Member States.

Article 7B (new)

This new article aims at ensuring that appropriate redress and complaints procedures in the area of EU credit transfers are available in the Member States, thus fulfilling principle no 6 of Commission Recommendation 90/109/EEC[4].

---

[4] O.J. L67 of 15.03.1990, p. 39.

Förslag till	Ändrad förslag
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT	**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT**
om kreditöverföringar mellan stater	**om kreditöverföringar inom EU**
EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV	EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV
med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen och i synnerhet artikel 100a i detta,	oändratt
med beaktande av kommissionens förslag,	oändratt
med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,	oändratt
med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande,	oändratt
i enlighet med den ordning som fastställs i artikel 189b i fördraget, och	oändratt
med beaktande av följande:	oändratt
Mängden av fjärrbetalningar över gränserna växer ständigt i och med att genomförandet av den inre marknaden och den stegvisa rörelsen mot en full ekonomisk och monetär union medför större handelsflöden och rörelser av människor inom hela gemenskapen. Kreditöverföringar över gränser utgör en avsevärd del av såväl mängden som värdet av fjärrbetalningarna över gränser.	Mängden av fjärrbetalningar över gränserna växer ständigt i och med att genomförandet av den inre marknaden och den stegvisa rörelsen mot en full ekonomisk och monetär union medför större handelsflöden och rörelser av människor inom hela gemenskapen. Kreditöverföringar inom EU utgör en avsevärd del av såväl mängden som värdet av fjärrbetalningarna över gränser.
Det är av största vikt för enskilda och företag att kunna göra kreditöverföringar snabbt, säkert och billigt från en del av gemenskapen till en annan. En marknad där det råder konkurrens för kreditöverföringar över gränser bör leda till förbättrad service och lägre priser.	Det är av största vikt för enskilda och företag att kunna göra kreditöverföringar snabbt, säkert och billigt från en del av gemenskapen till en annan. En marknad där det råder konkurrens för kreditöverföringar inom EU bör leda till förbättrad service och lägre priser.

Avsikten med detta direktiv är att följa upp de framsteg mot en liberalisering av kapitalrörelser som gjordes under den första fasen av den ekonomiska och monetära unionen. Det tar hänsyn till det behov av att underlätta bruket av ecun som framhävs i fördraget. Det är utformat som ett steg i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen. Dess bestämmelser bör tillämpas för kreditöverföringar i alla valutor, inbegripet ecun.	Avsikten med detta direktiv är att följa upp de framsteg mot en liberalisering av kapitalrörelser som gjordes under den första och andra fasen av den ekonomiska och monetära unionen. Det tar hänsyn till målet att underlätta bruket av ecun. Det är utformat som ett steg i genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen. Dess bestämmelser bör tillämpas för kreditöverföringar i medlemsstatsvalutor eller ecu.
Detta direktiv är avsett att uppfylla en sida av det arbetsprogram som kommissionen utarbetade efter grönboken "Betalningar på den inre marknaden".	oändratt
Kommissionen har rekommenderat medlemsstaterna att sätta den tröskel under vilken betalningar mellan medlemsstater inte behöver rapporteras till lägst 10 000 ecu.	oändratt
Europeiska centralbankens råd, bestående av cheferna för medlemsstaternas centralbanker, har rekommenderat att betalningssystemen i alla medlemsstater bör ha en sund laglig grundval. Kommissionen har inrättat en arbetsgrupp för den lagliga ramen för betalningar mellan medlemsstaterna, bestående av juridiska experter från regeringarna och EMI. Gruppen har rått kommissionen att de frågor som täcks av detta direktiv kan behandlas åtskilt från de systemfrågor som fortfarande diskuteras. Det kan bli nödvändigt att framlägga ännu ett förslag som täcker dessa systemfrågor, främst frågan om slutregleringar.	oändratt

Ändamålet med detta direktiv är att förbättra kreditöverföringar över gränserna och därigenom bistå EMI i dess uppgift att förbättra effektiviteten i betalningar över gränser som ett led i förberedelserna för den tredje fasen i den ekonomiska och monetära unionen.

Detta direktiv fastslår minimikraven för att säkra en tillräckligt god kundinformation med hänsyn till artikel 3b punkt 4 i fördraget. En större öppenhet är ytterst beroende av att institutionerna följer minimikraven för de tjänster som erbjuds. Detta direktiv fastställer de minimikrav som de institutioner som erbjuder sådana tjänster för kreditöverföringar över gränser bör uppfylla. Det är i överensstämmelse med första, andra, tredje, fjärde och femte principen i kommissionens rekommendation 90/109/EEG[1]. Det påverkar inte rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar[2].

Eftersom kreditöverföringar över gränser består av en rad transaktioner mellan institutioner i olika medlemsstater, är de av sådan art att en samordning på gemenskapsnivå är lämplig och nödvändig. Kommissionen försökte att införa en frivillig ordning genom sin rekommendation 90/109/EEG. Denna frivilliga metod medförde inte de önskade resultaten. Bindande åtgärder är därför lämpliga.

Ändamålet med detta direktiv är att förbättra kreditöverföringar inom EU och därigenom bistå EMI i dess uppgift att förbättra effektiviteten i betalningar över gränser som ett led i förberedelserna för den tredje fasen i den ekonomiska och monetära unionen.

Detta direktiv fastslår minimikraven för att säkra en tillräckligt god kundinformation med hänsyn till artikel 3b punkt 4 i fördraget. En större öppenhet är ytterst beroende av att institutionerna följer minimikraven för de tjänster som erbjuds. Detta direktiv fastställer de minimikrav som de institutioner som erbjuder sådana tjänster för kreditöverföringar inom EU bör uppfylla. Det är i överensstämmelse med principen i kommissionens rekommendation 90/109/EEG[1]. Det påverkar inte rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar[2].

Eftersom kreditöverföringar inom EU består av en rad transaktioner mellan institutioner i olika medlemsstater, är de av sådan art att en samordning på gemenskapsnivå är lämplig och nödvändig. Kommissionen försökte att införa en frivillig ordning genom sin rekommendation 90/109/EEG. Denna frivilliga metod medförde inte de önskade resultaten. Bindande åtgärder är därför lämpliga.

---

1 EGT nr L 67, 15.3.1990, s. 39.

2 EGT nr L 166, 28.6.1991, s. 77.

Detta direktiv bör gälla för kreditöverföringar oavsett belopp. Institutionerna bör vara skyldiga att låta en ofullbordad överföring gå tillbaka. Återbetalningsskyldigheten innebär en ansvarsförbindelse som skulle kunna ha en dämpande effekt med tanke på solvenskravet, om det inte gavs möjlighet att undanta överföringar av högre belopp. Möjligheten till undantag (för medlemsstaterna och, om den så tillämpas, för institutionerna) från denna skyldighet bör ges enbart i fall av större överföringar av belopp på mer än 10 000 ecu. Denna tröskel gäller inte för någon annan artikel i detta direktiv.	Detta direktiv bör gälla för kreditöverföringar inom EU oavsett belopp. Institutionerna bör vara skyldiga att låta en ofullbordad överföring gå tillbaka.
	För att på bättre sätt skydda kunder bör ett oberoende klagomåls- och överklagandeförfarande finnas tillgängligt inom de områden som täcks av detta direktiv. Sådana förfaranden bör fastställas på medlemsstatsnivå, om möjligt genom tillämpning av befintliga förfaranden, så att kostnader kan hållas så låga som möjligt.
I sin resulution av den 12 februari 1993 har Europaparlamentet uttalat behovet av ett direktiv från rådet i vilket regler fastställs för öppenheten och effektiviteten i fråga om betalningar över gränser.	oändratt
I sitt uttalande av den 6 juli 1994 förklarade sig Ekonomiska och sociala kommittén stödja tanken på ett hederskodex. Kommissionen har tidigare följt denna linje. Ekonomiska och sociala kommittén uttalade att ett eventuellt förslag till direktiv borde begränsas till att fastställa de allmänna ramarna. Detta direktiv följer den modellen genom att tillåta vida möjligheter för avtalsfrihet.	oändratt
HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:	oändratt

Avsnitt 1 - Räckvidd och definitioner	**Avsnitt 1 - Räckvidd och definitioner**
Artikel 1 **Räckvidd**	**Artikel 1** **Räckvidd**
1. Medlemsstaterna skall tillämpa kraven i detta direktiv på kreditinstitutioner och andra institutioner som utför tjänster för kreditöverföring som ett led i sin verksamhet.	1. Medlemsstaterna skall tillämpa kraven i detta direktiv på kreditinstitutioner och andra institutioner som utför tjänster för kreditöverföring inom EU som ett led i sin verksamhet.
2. Detta direktiv skall tillämpas på kreditöverföringar i alla valutor, inbegripet ecu, och för alla belopp utom i de fall där undantaget i artikel 7.3 tillämpas.	2. Detta direktiv skall tillämpas på kreditöverföringar inom EU som sker i någon av medlemsstaternas valutor eller ecu, och för alla belopp.
Artikel 2 **Definitioner**	**Artikel 2** **Definitioner**
I detta direktiv avses med	oändratt
a) *kreditinstitution*: en institution enligt definitionen i rådets direktiv 77/780/EEG[3], varvid avdelningar av kreditinstitutioner i olika medlemsstater anses som olika institutioner,	oändratt
b) *andra institutioner*: en juridisk person utom kreditinstitution, som yrkesmässigt utför tjänster för kreditöverföring åt allmänheten,	b) *andra institutioner*: en juridisk person utom kreditinstitution, som yrkesmässigt utför tjänster för kreditöverföring inom EU åt allmänheten,
c) *institution*: en kreditinistitution eller annan institution,	oändratt
d) *person*: en juridisk eller fysisk person alltefter sammanhanget,	oändratt

[3] EGT nr L 322, 17.12.1977, s. 30.

e) *betalning*: en överföring från en upphovsmans sida av en penningfordran till en part som är acceptabel för betalningsmottagaren, inbegripet fall där upphovsmannen och mottagaren är samma person,	oändratt
f) *betalning över gränser*: betalning utförd av en upphovsman, från vars konto hos en institution eller dess avdelning i en medlemsstat betalningen görs till en betalningsmottagare via en institution eller dess avdelning i en annan medlemsstat,	oändratt
g) *upphovsman*: den person som bemyndigar en kreditöverföring till en betalningsmottagare,	g) *upphovsman*: den person som bemyndigar en kreditöverföring <u>inom EU</u> till en betalningsmottagare,
h) *betalningsmottagare*: den slutlige mottagaren av en kreditöverföring,	h) *betalningsmottagare*: den slutlige mottagaren av en kreditöverföring <u>inom EU</u>,
i) *kund*: upphovsman eller betalningsmottagare alltefter sammanhanget, och kan även vara samma person,	oändratt
j) *betalningsorder*: en anvisning i vilken form som helst direkt till en institution att ställa en bestämt belopp eller ett belopp som kan bestämmas till en betalningsmottagares förfogande,	oändratt
k) *kreditöverföring*: en betalning över en gräns, bestående av en rad transaktioner som börjar med upphovsmannens betalningsorder och inkluderande varje betalningsorder som utfärdas av upphovsmannens institution eller varje mellaninstitution med avsikt att utföra upphovsmannens betalningsorder,	k) *kreditöverföring <u>inom EU</u>:* en betalning över en gräns, bestående av en rad transaktioner som börjar med upphovsmannens betalningsorder och inkluderande varje betalningsorder som utfärdas av upphovsmannens institution eller varje mellaninstitution med avsikt att utföra upphovsmannens betalningsorder,

l) *force majeure*: inbegriper inte en mellaninstitutions insolvens men har i övrigt den betydelse som anges i artikel 4.6 andra stycket andra strecksatsen i rådets direktiv 90/31/EEG[4],	l) *force majeure*: skall inbegripa onormala och oförutsebara förhållanden som ligger utanför den parts kontroll som åberopar force majeure och där konsekvenserna inte kunde ha undvikits även om alla försiktighetsåtgärder vidtagits (4.6 andra stycket andra strecksatsen (ii) i rådets direktiv 90/31/EEG[4]),
m) *ränta*: interbankräntan plus två procentpunkter på ifrågavarande marknad för tillgodohavanden i en given betalningsvaluta för förseningsperioden,	m) *ränta*: skall vara den räntesats som institutionen skulle tillämpa för kundens konto för perioden i fråga i fall då det övertrasseras,
n) *valuteringsdag*: den dag då kundens konto debiteras (för upphovsmannen) eller krediteras (för betalningsmottagaren), varvid kundens institution använder denna dag som utgångspunkt för att beräkna eventuell ränta på kontot eller värdera beloppets disponibilitet, om räntan inte är något lämpligt kriterium,	oändratt
o) *accepterande*: en institutions accepterande av en betalningsorder, sedan institutionens villkor om disponibel finansiell täckning och identifiering av de parter som nämns i betalningsordern, samt andra eventuella villkor som parterna har avtalat.	oändratt
p) *fullbordande av en kreditöverföring*: att betalningsmottagarens institution accepterar denna,	p) *fullbordande av en kreditöverföring inom EU*: att betalningsmottagarens institution accepterar denna.
q) *mellaninstitution*: en institution som varken är upphovsmannens eller betalningsmottagarens,	q) *mellaninstitution*: en institution som varken är upphovsmannens eller betalningsmottagarens och som deltar i kreditöverföringen inom EU.
r) *affärsdag*: den dag eller del av dag då institutionen är öppen för behandling av kreditöverföringar.	r) *affärsdag*: den dag eller del av dag då institutionen är öppen för behandling av kreditöverföringar inom EU.

---

4 EGT nr L 158, 23.6.1990, s. 59.

AVSNITT II - Öppenhet i villkoren för kreditöverföringar	**AVSNITT II - Öppenhet i villkoren för kreditöverföringar inom EU**
Artikel 3 **Information före en kreditöverföring (gjord eller mottagen)**	**Artikel 3** **Information före en kreditöverföring inom EU (gjord eller mottagen)**
Institutionen skall förse sina kunder med klara skriftliga upplysningar om de tjänster den utför i fråga om att sända eller motta kreditöverföringar. Upplysningarna skall innehålla följande:	Institutionen skall förse sina kunder med klara och lätt begripliga skriftliga upplysningar, där så är lämpligt även på elektronisk väg, om de tjänster den utför i fråga om att sända eller motta kreditöverföringar. Upplysningarna skall minst innehålla följande:
- upplysning om den tid som krävs för innan beloppet krediteras kontot vid mottagarens institution eller i förekommande fall krediteras mottagaren,	oändratt
- beräkningsgrundvalen för eventuella provisioner och avgifter som kunden skall betala institutionen,	- Beräkningsgrundvalen, inklusive procentsatser, för eventuella provisioner och avgifter som kunden skall betala institutionen, inklusive eventuella skatter. - En angivelse av vilka valutakurser som används som referens.
- den eventuella valuteringsdag som institutionen använder,	oändratt
- en hänvisning till de besvärsmöjligheter som står till kundens förfogande och de sätt som finns att få tillgång till dem.	- En hänvisning till de möjligheter till överklagande och klagomål som står till kundens förfogande och de sätt som finns att få tillgång till dem.

Artikel 4
Information efter en kreditöverföring (gjord eller mottagen)

Institutionen skall förse sina kunder med klara skriftliga upplysningar efter det att de har gjort eller mottagit en kreditöverföring. Dessa ska innehålla följande:

- en referens som gör det möjligt för kunden att identifiera betalningen,

- storleken på eventuella avgifter som kunden skall betala; upphovsmannen har beviljat att ett avdrag görs på det överförda beloppet, skall detta meddelas mottagaren av hans bank tillsammans med det ursprungliga beloppet på kreditöverföringen,

- den eventuella valuteringsdag som institutionen använder.

AVSNITT III - Institutionernas minimiskyldigheter i samband med kreditöverföringar

Artikel 5
Skyldigheten att verkställa överföringen snabbt

1. Varje institution som har accepterat en betalningsorder skall verkställa kreditöverföringen i fråga inom den tid som överenskommits med den kund (eller institution) som utfärdat betalningordern. Finns ingen bestämd överenskommelse om verkställningstiden skall institutionen handla så snabbt att dess offentliggjorda tidsrymder kan hållas. När det varken finns något särskilt avtal eller någon tillämplig offentliggjord tidsrymd, skall följande skyldigheter gälla:

Artikel 4
Information efter en kreditöverföring inom EU (gjord eller mottagen)

Institutionen skall förse sina kunder med klara och lätt begripliga skriftliga upplysningar, där så är lämpligt även på elektronisk väg, efter det att de har gjort eller mottagit en kreditöverföring inom EU. Dessa ska minst innehålla följande:

oändratt

- Storleken på provisioner och avgifter som kunden skall betala; upphovsmannen har beviljat att ett avdrag görs på det överförda beloppet, skall detta meddelas mottagaren av hans bank tillsammans med det ursprungliga beloppet på kreditöverföringen,

oändratt

AVSNITT III - Institutionernas minimiskyldigheter i samband med kreditöverföringar inom EU

Artikel 5
Skyldigheten att verkställa överföringen snabbt

1. Varje institution som har accepterat en betalningsorder skall verkställa kreditöverföringen i fråga inom den tid som överenskommits med den kund (eller institution) som utfärdat betalningordern. Finns ingen bestämd överenskommelse om verkställningstiden skall institutionen handla så snabbt som möjligt och följande skyldigheter skall gälla:

- upphovsmannens institution skall inför upphovsmannen ha ansvar för att se till att kreditöverföringen fullgörs inte senare än den femte affärsdagen efter det att upphovsmannens betalningsorder accepterades, och	- Upphovsmannens institution skall inför upphovsmannen ha ansvar för att se till att kreditöverföringen fullgörs inte senare än den femte bankdagen efter det att upphovsmannens betalningsorder accepterades.
- mottagarens institution skall ha ansvar för att ställa den överförda kreditsumman till mottagarens förfogande senast affärsdagen efter mottagandet av kreditöverföringen.	- Mottagarens institution skall ha ansvar för att ställa den överförda kreditsumman till mottagarens förfogande senast bankdagen efter mottagandet av kreditöverföringen.
2. Upphovsmannens institution skall kompensera denne genom att betala ränta på överföringsbeloppet om detta överfördes för sent, men skall inte enligt detta direktiv ha ansvar för vidare förluster. Ingen kompensation skall betalas om upphovsmannens bank kan påvisa att förseningen berodde på denne.	2. Upphovsmannens institution skall kompensera denne genom att betala ränta på överföringsbeloppet om detta överfördes för sent, men skall inte enligt detta direktiv ha ansvar för vidare förluster. Då upphovsmannens institution inte är ansvarig för förseningen har den rätt att kräva den institution som är ansvarig för förseningen på ett belopp motsvarande det som skulle betalats i ränta. Ingen kompensation skall betalas om upphovsmannens bank kan påvisa att förseningen berodde på denne.
3. Utöver den verkställningsskyldighet som nämns i första stycket skall mottagarens institution kompensera denne genom att betala ränta på det överförda kreditbeloppet, när detta har ställts till mottagarens förfogande för sent.	3. Utöver den verkställningsskyldighet som nämns i första stycket skall mottagarens institution kompensera denne genom att betala ränta på det inom EU överförda kreditbeloppet, när institutionen ställt beloppet till mottagarens förfogande för sent.

Artikel 6
Skyldighet att verkställa överföringen i enlighet med anvisningarna i betalningsordern

1. Så snart upphovsmannens institution, varje mellaninstitution och mottagarens institution har accepterat betalningsordern, har de var för sig skyldighet att utföra kreditöverföringen i fråga till hela beloppet,om de inte har bemyndigats att göra avdrag. Utan att det påverkar skyldigheten att inte göra avdrag kan mottagarens institution när så krävs pålägga denne en ytterligare avgift för förvaltningen av hans konto. En sådan administrativ extraavgift får dock inte överstiga den avgift som skulle tas ut för en inhemsk kreditöverföring.

2. När ett brott mot skyldigheten att verkställa en överföring i enlighet med betalningsordern, så som angivits i stycke 1, har orsakats av en annan institution än mottagarens, är upphovsmannens institution skyldig att på egen bekostnad kreditera upphovsmannen varje summa som felaktigt avdragits av någon annan institution, utan att detta påverkar andra krav som eventuellt kan ställas. Om upphovsmannen så kräver skall den i stället överföra denna summa till betalningsmottagarens konto utan några avdrag och på egen bekostnad. En mellaninstitution som som gör ett avdrag trots den förpliktelse som avses i första stycket är skyldig att kreditera upphovsmannens institution den avdragna summan. Om upphovsmannens institution så kräver skall den i stället överföra denna summa till betalningsmottagarens konto utan några avdrag och på egen bekostnad.

Artikel 6
Skyldighet att verkställa överföringen i enlighet med anvisningarna i betalningsordern

1. Så snart upphovsmannens institution, varje mellaninstitution och mottagarens institution har accepterat betalningsordern, har de var för sig skyldighet att utföra kreditöverföringen i fråga till hela beloppet,om de inte har bemyndigats av upphovsmannen att göra avdrag. Utan att det påverkar skyldigheten att inte göra avdrag kan mottagarens institution när så krävs pålägga denne en ytterligare avgift för förvaltningen av hans konto. En sådan administrativ extraavgift får dock inte överstiga den avgift som skulle tas ut för en inhemsk kreditöverföring.

2. När ett brott mot skyldigheten att verkställa en överföring i enlighet med betalningsordern, så som angivits i stycke 1, har orsakats av en annan institution än mottagarens, är upphovsmannens institution skyldig att på egen bekostnad kreditera betalningsmottagaren varje summa som felaktigt avdragits av någon annan institution, utan att detta påverkar andra krav som eventuellt kan ställas. Om upphovsmannen så begär skall den i stället överföra denna summa till sitt konto utan några avdrag och på egen bekostnad. En mellaninstitution som gör ett avdrag trots den förpliktelse som avses i första stycket är skyldig att kreditera betalningsmottagarens institution den avdragna summan. Om upphovsmannens institution så kräver skall den i stället överföra denna summa till upphovsmannens institution utan några avdrag och på egen bekostnad.

3. När ett brott mot skyldigheten att verkställa en överföring i enlighet med betalningsordern har orsakats av mottagarens institution, är denna skyldig att på egen bekostnad kreditera mottagaren varje summa som felaktigt avdragits, utan att detta påverkar andra krav som eventuellt kan ställas.	oändratt
Artikel 7 **Institutionernas återbetalningsskyldighet vid icke genomförda överföringar**	**Artikel 7** **Institutionernas återbetalningsskyldighet vid icke genomförda kreditöverföringar inom EU**
1. Om en kreditöverföring av någon orsak inte genomförs, sedan den har accepterats av upphovsmannens institution, har upphovsmannen rätt att på begäran få sitt konto krediterat det fulla belopp som skulle ha överförts plus ränta och avgifter för den ofullbordade överföringen, utan att detta påverkar andra krav som eventuellt kan ställas; en sådan begäran skall göras tidigast tjugo arbetsdagar efter den dag då kreditöverföringen skulle ha varit genomförd. Varje mellaninstitution som har accepterat betalningsordern har också skyldighet att på egen bekostnad återbetala överföringsbeloppet till den institution som hade beställt överföringen.	1. Om en kreditöverföring inom EU inte genomförs sedan den har accepterats av upphovsmannens institution, har upphovsmannen rätt att på egen begäran få sitt konto krediterat det fulla belopp som skulle ha överförts upp till motsvarande 10 000 ecu plus ränta och avgifter för den ofullbordade överföringen 15 dagar efter en sådan begäran, utan att detta påverkar andra krav som eventuellt kan ställas. Begäran får inte lämnas in innan den tidsperiod som fastställs i artikel 5.1 löpt ut. Varje mellaninstitution som har accepterat betalningsordern har också skyldighet att på egen bekostnad återbetala överföringsbeloppet till den institution som hade beställt överföringen.
2. Om orsaken till att kreditöverföringen inte fullbordades var bristfälliga instruktioner från upphovsmannen till dennes institution, skall denna och andra berörda institutioner göra sitt bästa för att fullgöra den återbetalning som avses i första stycket.	2. Om orsaken till att en kreditöverföring inom EU inte fullbordas är bristfälliga instruktioner från upphovsmannen till dennes institution, skall denna och andra berörda institutioner göra sitt bästa för att fullgöra den återbetalning som avses i första stycket. Institutionerna är i detta fall inte skyldiga att återbetala upplupen ränta.

3. Medlemsstaterna kan i följande fall tillåta institutionerna att efter avtal lösas från den återbetalningsskyldighet som avses i första stycket:

- när orsaken till att kreditöverföringen inte fullgjordes var force majeure, och

- för betalningen överstigande 10 000 ecu.

3. Punkt 1 påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att införa en återbetalningsskyldighet för icke genomförda kreditöverföringar inom EU för belopp som överstiger 10 000 ecu.

Artikel 7a

Institutioner kan undantas från bestämmelserna i detta direktiv i det avseendet att de kan åberopa force majeure i samband med dessa bestämmelser.

Artikel 7b

1. Institutioner som deltar i kreditöverföringar inom EU skall utan dröjsmål fatta beslut om klagomål från kunder.

2. Om ett klagomål inte har lösts eller beslut inte fattats inom fyra veckor får klaganden vända sig till något av de oberoende organ för klagomål som för detta syfte som skall upprättas av medlemsstaterna.

3. En lista över dessa organ skall finnas tillgänglig vid alla institutioner som genomför kreditöverföringar inom EU.

AVSNITT IV - Slutbestämmelser	**AVSNITT IV - Slutbestämmelser**
Artikel 8 **Genomförande**	**Artikel 8** **Genomförande**
1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 1996 införa de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att efterkomma detta direktiv. De skall omedelbart underrätta kommissionen härom.	oändratt
När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser, skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning vid tiden för offentliggörandet. Bestämmelserna för denna hänvisning utformas av medlemsstaterna.	oändratt
2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de viktigaste nationella lagar och förordningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. I detta meddelande skall medlemsstaterna anföra en jämförande översikt, som visar de nationella bestämmelser som existerar eller införs för varje artikel i detta direktiv.	oändratt
Artikel 9 **Rapportering till Europaparlamentet och rådet**	**Artikel 9** **Rapportering till Europaparlamentet och rådet**
Senast den 31 december 1999 skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om tillämpningen av detta direktiv, där så krävs åtföljd av förslag till revidering.	oändratt
Artikel 10 **Ikraftträdande**	**Artikel 10** **Ikraftträdande**
Detta direktiv skall träda i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.	oändratt

Artikel 11 **Mottagare**	**Artikel 11** **Mottagare**
Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.	oändratt

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar Talmannen	På rådets vägnar Ordföranden

ISSN 1024-4506

KOM(95) 264 slutlig

DOKUMENT

SV 09

Katalognummer : CB-CO-95-287-SV-C

ISBN 92-77-90399-6

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg

16